

VİCDANININ SESİNİ DİNLE!

Mahallemize bugün yine Sütçü Hasan gelmişti. Sütçü Hasan meşhur sütçümüzdü. Hasan Amca, ak sakallı, tombik suratlı, pembe yanaklı biriydi. Tok ve gür sesiyle; “Süt... Süt... Taze sütlerim geldi.” diyerek dolaşırdı tüm mahalleyi. Sütleri çok güzel olduğu için bütün mahalle kuyruğa girer, bitmeden süt almak isterdi.

Mehmet mahalleden en sevdiğim arkadaşım. Bazen Hasan Amca'nın yanına giderek “Sütçü Hasan... Sütçü Hasan” der ve onunla dalga geçerdi. Bu duruma Sütçü Hasan çok üzülürdü.

Mahallemizde olaylar bitmezdi. Bir gün mahallemizin sevileni Zehra Teyze'nin yürükken topuklu ayakkabısının kırılmasıyla yere düşmesi bir oldu. Bağırıldı... Sesine bütün mahalle sakinleri koşu verdi yardıma. Sütçü Hasan bile olay yerindeydi mesela. O, sadece sütçümüz değil, mahallemizin cankurtaranıydı.

Bir sabah Sütçü Hasan mahalleden geçerken sütleri taşımaktan çok yorulmuştu. Yere süt bidonlarını bıraktı azıcık soluklanmak için. O sırada mahallenin tüm çocukları top oynuyorduk. Mehmet Sütçü Hasan'ın orada olduğunun farkına vardığı halde topu çok sert çekerek Sütçü Hasan'ın süt bidona vurdu topu. Süt bidonları yerle bir olmuştu. Hasan Amca şok içindeydi. Acısı yüzünden okunuyordu. Çok üzüldü. Artık bugün satacağı süt hiç kalmamıştı. Hasan Amca kara karasa bunları düşünürken arkadan bir ses geldi:

“Yahu bu bidonlar da sokak ortasında olur mu hiç!”

Bunları söyleyen Mehmet'ti ve defalarca bu cümleyi tekrarlıyordu. Hasan Amca dökülen sütleri mi üzülün, Mehmet'in söylediklerine mi bilemedi. Zehra Teyze hayretler içinde Mehmet'e baktı:

“Sus artık Mehmet, saygısızlığı kesmelisin!” dedi.

Arkadaşları da Mehmet'e çok tepki gösterdi. Mehmet hızlı adımlarla oradan uzaklaşıp eve gitti. Hemen yatağa girdi, ancak yaşananlar aklından bir türlü gitmiyordu. Annesi Mehmet'in odasına geldi, Mehmet'e sordu:

“Oğlum bir derdin mi var? Bugün çok üzüntülü görüyorum.”

Mehmet bugün olanları tek tek annesini anlattı. Kendini haklı görüyordu. Ne olmuştu ki... Süt bidonlarını ortaya bırakmasaydı, diye söyleniyordu. Annesi

Mehmet'i dinledikten sonra ona derin derin baktı. Yaptığının ne kadar yanlış olduğunu, sütçü Mehmet'in belki de evine götürecektir parasının olmadığını ve bu duruma çok üzüldüğünü söyledi. Üstelik ne olursa olsun büyüklerine her zaman saygılı olmalıydı. Dalga geçmesinin Hasan Amca için çok incitici olduğunu söyledi.

Mehmet hem Zehra Teyze'nin söylediklerini hem arkadaşların tepkisini hem de annesinin hatırlatmalarını uzun uzun aklından geçirdi. Uykuya dalmak istedi ama gözüne bir türlü uyku girmiyordu. Karar verdi, sabah olunca Hasan Amca'nın yanına gidecek, elini öpüp özür dileyecekti.

Bu düşüncelerle Mehmet sabaha karşı anca uyuyabilmişti. Birden gözlerini açtı, sabah olmuştu. Yataktan hızlıca kalkıp Hasan Amca'nın yolunu gözledi. Sokağın başından Hasan Amca'nın gür sesi geliyordu:

“Süt... Süt... Taze sütlerim geldi.”

Mehmet, Hasan Amca'nın sesine hiç bu kadar sevinmemiştir bu zamana kadar. Koşarak Hasan Amca'nın boynuna sarıldı, elini öperek özür diledi. Hasan Amca Mehmet'in bu davranışı karşısında çok mutlu oldu. Artık dökülen, boşa giden sütleri hiç umurunda değildi. Mehmet'i kazanmıştı ya, onun için yeterdi.

Yazar: ÇAĞLA TORUN 7/A